

TAX NEWS **no. 4-5/2013**

W tym numerze:

1. [Od Redakcji](#)
2. [CIT - OC Zarządu NKUP.](#)
3. [CIT – konwersja wierzytelności na kapitał bez KUP.](#)
4. [CIT – otrzymanie dotacji nie może spowodować zaległości.](#)
5. [VAT – kiedy opodatkować usługę logistyczną?](#)
6. [VAT – premia za usługę podlega odrębnemu opodatkowaniu.](#)
7. [VAT – obrotem przy aporcje tylko wartość rynkowa.](#)
8. [VAT – czy pro forma podlega VAT?](#)
9. [VAT – samochód demo też daje pełne odliczenie VAT.](#)
10. [Procedura – przy milczącej interpretacji korzyść podwójna.](#)
11. [Nowe prawo – ustawowe terminy płatności.](#)
12. [Kalendarium podatkowe.](#)
13. [Nasze usługi.](#)

Witamy w naszym Newsletterze

Niniejszy biuletyn podatkowy ma za zadanie dostarczać odbiorcom, tj. Klientom Business Support Solution S.A., specjalistycznych informacji na bieżące i ważne dla funkcjonowania każdej firmy zagadnienia podatkowe.

Biuletyn ten, w odróżnieniu do będących w obiegu newsletterów podatkowych, będących w mniejszym lub większym stopniu przeglądem prasy podatkowej, będzie się skupiać na przedstawieniu wybranych i ważkich zagadnień ze sfery podatków i finansów.

Mam również nadzieję, że stanie się on dla Państwa źródłem informacji o możliwej do zastosowania w Państwa działalności biznesowej optymalizacji w obszarze podatków.

Kluczem do udanego biuletynu jest jego przydatność dla czytelników. Dlatego też będziemy wdzięczni za wszelkie sugestie co do jego zawartości.

Szanowni Państwo !!!

W bieżącym numerze głównym tematem są istotne kwestie związane z definiowaniem obrotu i podstawy opodatkowania w podatku od towarów i usług a także kwestie związane z kalkulacją zobowiązania w przypadku objęcia udziałów czy też otrzymania dotacji celowej.

Wydanie prezentuje informacje według stanu prawnego obowiązującego w dniu ukazania się niniejszego wydania.

Im prostsze są ustawy podatkowe, tym bardziej są niesprawiedliwe.

Franz Josef Strauss

Ubezpieczenie OC zarządu nie może być kosztem podatkowym spółki.

Teza:

Oplaty za objęcie ochroną ubezpieczeniową osób wchodzących w skład organów spółki nie mogą zostać zaliczone do kosztów podatkowych spółki, ponieważ nie mają na celu osiągnięcia, zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie spółka zawarła umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej organów spółek kapitałowych. Zdaniem spółki, ponieważ ubezpieczenie chroni przede wszystkim interesy spółki, chroniąc ją przed ewentualnymi stratami finansowymi oraz utratą płynności finansowej, to opłacona składka stanowi dla niej koszt uzyskania przychodu.

Zdaniem fiskusa wydatek spółki na opłacenie składek na ubezpieczenie OC organów spółek kapitałowych nie mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, ponieważ nie mają na celu osiągnięcia przychodów przez spółkę. Mają na celu chronić od odpowiedzialności osoby pełniące określone funkcje w organach spółki.

Dla wsparcia swojej argumentacji fiskus dodatkowo podawał, że stosownie do art. 16 ust. 1 pkt 38a ustawy o CIT, podatnicy nie mogą zaliczać do kosztów uzyskania przychodów wydatków na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Zdaniem sądu kasacyjnego wydatki, które spółka poniesie w związku z ubezpieczeniem, nie mają na celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów przez spółkę, lecz mają na celu chronić od odpowiedzialności cywilnej przede wszystkim podmioty zależne, wszelkie osoby fizyczne, które były, są obecnie lub będą członkiem zarządu, członkiem rady nadzorczej itd. Wskazać należy, że osoba fizyczna, przyjmując funkcje określone w umowie ubezpieczenia, za określone wynagrodzenie, bierze odpowiedzialność za pełnienie tej funkcji. Osoba taka może ubezpieczyć się na wypadek odpowiedzialności finansowej związanej z pełnionym stanowiskiem, co wiązać się będzie z obowiązkiem uiszczania składek ubezpieczeniowych. Skoro jednak to spółka ma ponosić koszty z tytułu takiej umowy ubezpieczenia, to wydatki te nie stanowią kosztu uzyskania przychodów - ani w sposób bezpośredni, ani w sposób pośredni nie mają związku z uzyskiwanym przychodem. Wydatki te są ponoszone, aby chronić od odpowiedzialności cywilnej osoby pełniące funkcje w organach spółki.

Zdaniem sądu nie można też przyjmować, jak wskazuje spółka, że to ona jest podstawowym ubezpieczonym.

Konwersja wierzytelności na kapitał bez KUP.

Teza:

Wykładnia art. 12 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 15 ust. 1 i ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p. wyklucza możliwość rozpoznania jako kosztu uzyskania przychodów wartości wierzytelności własnej w przypadku konwersji takiej wierzytelności na udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatek wskazał, że zamierza zawiązać spółkę kapitałową, w której obejmie 100% udziałów. Obejmowane udziały zostaną pokryte wkładem niepieniężnym, który stanowić będą wierzytelności kredytowe należne podatnikowi od jego dłużników. W tym stanie faktycznym podatek zapytał, w jaki sposób powinien zostać ustalony wynik podatkowy w związku z transakcją wniesienia do spółki - córki wkładu niepieniężnego w postaci wierzytelności kredytowych. Przedstawiając własne stanowisko wyjaśnił, że w wyniku objęcia udziałów w spółce - córce, po stronie podatnika powstanie przychód w wysokości nominalnej wartości objętych udziałów. W związku z powstałym przychodem, podatek będzie uprawniony do rozpoznania kosztów jego uzyskania, tj. faktycznych wydatków związanych z powstaniem przedmiotu wkładu niepieniężnego, które będzie stanowić nominalna wartość wierzytelności kredytowych (kwota niespłaconego kapitału). W konsekwencji, jeżeli ustalony w powyższy sposób przychód będzie wyższy niż koszty jego uzyskania, wówczas powstała różnica stanowić będzie dochód podlegający opodatkowaniu. W przypadku natomiast, gdy nominalna wartość wierzytelności kredytowych będzie przewyższać wartość nominalną objętych udziałów, po stronie podatnika powstanie strata, którą będzie mógł uwzględnić w swoim rozliczeniu z tytułu podatku dochodowego. Sytuacja, gdy te wielkości będą równe, przychód będzie odpowiadał kosztom uzyskania przychodów, a zatem z perspektywy podatku dochodowego taki aport wierzytelności kredytowych będzie neutralny.

Minister Finansów uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Stwierdził, że objęcie udziałów w innej spółce kapitałowej w zamian za aport w postaci wierzytelności kredytowych skutkuje powstaniem po stronie podatnika przychodu podatkowego. Przychód ten stanowić będzie – stosownie do treści art. 12 ust. 1 pkt 7 u.p.d.o.p.1 – wartość nominalna objętych udziałów. Co się tyczy kosztów uzyskania przychodów, to w oparciu o treść art. 15 ust. 1j pkt 3, art. 15 ust. 1o u.p.d.o.p. zauważono, że przedmiotem wkładu wnoszonego przez stronę do spółki kapitałowej będą wierzytelności własne, wynikające z zawartych przez umów kredytowych. Wierzytelności te powstały wskutek udzielenia przez podatnika kredytu – nie zostały przez niego nabyte od innego podmiotu. W konsekwencji, wnioskodawca nie poniósł wydatków na nabycie przedmiotowych wierzytelności. W szczególności, do tej kategorii nie należą wydatki poniesione na udzielenie przedmiotowych kredytów. Udzielenie kredytu i nabycie wierzytelności stanowią bowiem odrębne czynności prawne. Oznacza to, że w omawianej sytuacji – wobec braku po stronie podatnika poniesionych i niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie wierzytelności – na dzień objęcia udziałów, podatek będzie mógł zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wyłącznie koszty, o których mowa w art. 15 ust. 1o u.p.d.o.p., tj. wydatki związane z objęciem tych udziałów.

WSA we Wrocławiu uchylił zaskarżoną interpretację. Wyrok ten nie znalazł jednak akceptacji NSA, który wskazał, że wykładnia art. 12 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 15 ust. 1 i ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p. wyklucza możliwość rozpoznania jako kosztu uzyskania przychodów wartości wierzytelności własnej w przypadku konwersji takiej wierzytelności na udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. W warstwie normatywnej problem ten jest rozstrzygnięty w art. 15 ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p., pozwalającym zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów tylko faktycznie poniesione i niezaliczone do kosztów uzyskania przychodów wydatki na nabycie składników majątku podatnika, stanowiących przedmiot wkładu niepieniężnego inny, niż wymienione w pkt 1 i pkt 2 tego przepisu. Ponieważ katalog wydatków zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów w związku z objęciem udziałów w zamian za wkład niepieniężny ma charakter zamknięty, nie uwzględnienie w nim wierzytelności własnej uznać należy za celowy zabieg legislacyjny. Ustawodawca, konstruując zamknięty katalog wydatków zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu objęcia udziałów w spółce kapitałowej albo wkładów w spółdzielni, nie uwzględnił wierzytelności własnej, preferując wierzytelności nabyte od osób trzecich (albo wydatki związane z wykonaniem zobowiązania). Wierzytelności podatnika, które konwertowano na udziały, nie były bowiem wydatkiem na nabycie, o którym mowa w art. 15 ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p.

Z prezentowanego wyroku NSA wynika, że w tych sytuacjach, gdzie przedmiotem aportu jest wierzytelność, sposób ustalania kosztów uzyskania przychodów uzależniony jest od tego, czy jest to wierzytelność własna podatnika, czy też wierzytelność, która została przez niego nabyta. W tym pierwszym przypadku (wierzytelność własna), wartość wierzytelności nie stanowi kwoty kosztów, gdyż w praktyce nie sposób przyjąć, że stanowi ona koszt nabycia przedmiotu wkładu. Z kolei w drugiej sytuacji (wierzytelność nabyta), wartość wierzytelności może zostać włączona do kwoty kosztów uzyskania przychodów.

Jak zatem widać, decydując się na konwersję wierzytelności na

[Powrót](#)

Teza:

Odpisy amortyzacyjne dokonane i zaliczone do kosztów podatkowych w pełnej wysokości przed otrzymaniem dotacji winny zostać skorygowane w dniu otrzymania dotacji.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie spółka przejęła inne spółki, a następnie podpisała umowy z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007 – 013. Otrzymane z Funduszu Spójności (za pośrednictwem NFOŚiGW) dofinansowanie przeznaczone jest przez spółkę na wymianę transformatorów. Jednak warunkiem uzyskania dofinansowania było w pierwszej kolejności poniesienie przez spółkę określonych wydatków.

Spór w sprawie dotyczy tego czy w okolicznościach przedstawionego stanu faktycznego odpisy amortyzacyjne dokonane przez spółkę i zaliczone do kosztów podatkowych w pełnej wysokości przed otrzymaniem dotacji winny zostać skorygowane w dniu otrzymania dotacji. Kwestia samego obowiązku korekty kosztów przychodu nie budziła wątpliwości żadnej ze stron.

Przepisy ustawy o CIT nie zawierają jakichkolwiek wskazówek dotyczących sposobu dokonania korekty, a w szczególności nie dają odpowiedzi na pytanie, czy winna ona dotyczyć tych okresów, w których dokonywano odpisów amortyzacyjnych i zaliczano wydatki do kosztów uzyskania przychodu, czy też korekta winna zostać dokonana za okres, w którym podatnikowi w jakikolwiek sposób zostały zrefundowane poniesione wydatki.

Fiskus przyjął, że spółka w związku z otrzymanymi dopłatami winna korygować koszty przychodu (odpisy amortyzacyjne) wstecz, w rozliczeniach za miesiące, w których pierwotnie zostały uwzględnione w podstawie obliczenia podatku. WSA w Lublinie wskazał, że co prawda ustawa podatkowa przewiduje przypadki korekty rozliczenia w związku z amortyzacją, a nawet określa obowiązek zapłaty odsetek przez podatnika, jednakże łączy to z sytuacją, gdy kwalifikacja rzeczy, jako środka trwałego podlegającego odpisom amortyzacyjnym było konsekwencją woli samego podatnika. W rozpoznawanym przypadku, przyczyna korekty kosztów (odpisów amortyzacyjnych) ma jednak charakter zewnętrzny - zwrot wydatków następuje z NFOŚiGW w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007 – 013.

Dlatego też, w opinii sądu, akceptacja stanowiska fiskusa doprowadziłaby do sytuacji, w której po stronie spółki korygującej wstecz koszty z tytułu amortyzacji, doszłoby do powstania zaległości podatkowych i odsetek od tych zaległości, tak jakby koszty przychodu w poszczególnych okresach były ustalone nieprawidłowo i niezgodnie z prawem. Gdyby więc w rozpatrywanym stanie faktycznym uznać za zasadne stanowisko fiskusa, że spółka począwszy od miesiąca podpisania umowy o dotację, powinna każdorazowo zmniejszać koszty uzyskania przychodów o kwotę (część) dokonywanych odpisów amortyzacyjnych ustaloną w proporcji, w jakiej pozostaje kwota otrzymanego na te środki trwale dofinansowania do wysokości wartości początkowej tych środków, to należałoby dojść do wniosku, że de facto z tytułu otrzymanych refundacji poniosłaby ona swoistą karę finansową. Korzystając ze środków unijnych poniosłaby sankcję w postaci obowiązku uiszczenia odsetek od zaległości podatkowych, tylko z uwagi na to, że część wydatków została jej zwrócona w ramach zawartych umów o dofinansowanie dopiero po poniesieniu wydatków.

Sąd przyjął więc, że art. 16 ust. 1 pkt 48 ustawy o CIT, który obliuguje do wyłączenia począwszy od momentu otrzymania dotacji z kosztów uzyskania przychodów tej części odpisów amortyzacyjnych, która odpowiada wartości otrzymanego dofinansowania należy interpretować w ten sposób, że korekty, o której w nim mowa należy dokonać w miesiącu otrzymania tych środków poprzez zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów. Jeżeli zatem zwrot wydatków na nabycie lub wytworzenie środka trwałego powoduje wyłączenie z kosztów przychodów odpowiedniej części odpisów amortyzacyjnych, to skutek w postaci obowiązku wyłączenia (korekty kosztów) powstaje z chwilą zwrotu wydatków (w rozliczeniu za okres, w którym zwrot wydatków został otrzymany). Bez tego (zwrotu) podatnik nie miał i nie ma obowiązku zmniejszenia kosztów z tytułu amortyzacji.

W konsekwencji, zdaniem sądu, nieprawidłowo przyjął organ podatkowy, że spółka w związku z otrzymanymi dopłatami winna korygować koszty przychodu (odpisy amortyzacyjne) wstecz, w rozliczeniach za miesiące, w których pierwotnie zostały uwzględnione w podstawie obliczenia podatku.

Źródło: Wyrok WSA w Lublinie z 7 listopada 2012 r., I SA/Lu 640/12

[Powrót](#)

Otrzymana dotacja zobowiązuje do korekty amortyzacji od daty jej otrzymania.

Usługa logistyczna nie jest opodatkowana szczególnie.

Teza:

Zastosowanie momentu powstania obowiązku podatkowego określonego w art. 19 ust. 13 pkt 4 u.p.t.u. możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy świadczona przez podatnika usługa (jako całość) odpowiada jednej z usług wymienionych w tym przepisie.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatnik wskazał, że prowadzi działalność w sektorze logistycznym. W ramach prowadzonego przedsiębiorstwa podatnik świadczy swoim klientom m.in. kompleksową usługę logistyczną, na którą składają się następujące czynności: 1) najem powierzchni magazynowej, 2) magazynowanie (przechowywanie) towarów, 3) usługa spedycyjna i transportowa, 4) usługa agencji celnej. Podatnik zapytał, w którym momencie powstaje obowiązek podatkowy w odniesieniu do świadczonych przez niego usług. W ocenie podatnika obowiązek podatkowy z tytułu świadczonej kompleksowej usługi logistycznej

powstaje w oparciu o normę z art. 19 ust. 13 pkt 4 u.p.t.u.1 z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności określonego w umowie lub fakturze.

Minister Finansów uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Stwierdził, że obowiązek podatkowy w przypadku opisanej usługi powstaje zgodnie z art. 19 ust. 4 u.p.t.u., tj. z chwilą wystawienia faktury, nie później niż w 7 dniu licząc od dnia wykonania usługi logistycznej, pod warunkiem spełnienia przesłanek w tym przepisie wskazanych.

WSA w Łodzi oraz NSA podtrzymały argumentację zaprezentowaną przez organ. NSA wyjaśnił, że w ramach opisanej we wniosku usługi, określonej mianem "kompleksowej usługi logistycznej", podatnik dokonuje całego szeregu świadczeń. Zastosowanie art. 19 ust. 13 pkt 4 u.p.t.u. w rozpoznawanej sprawie byłoby możliwe jedynie w sytuacji, gdyby świadczona przez podatnika usługa (jako całość) odpowiadała jednej z usług wymienionych w tym przepisie. Tymczasem podatnik wykonuje wprawdzie świadczenie polegające na magazynowaniu towarów, lecz jest to jedynie wycinek usługi, która ma znacznie szerszy zakres przedmiotowy. Podatnik nie porzeka bowiem jedynie na udostępnieniu powierzchni magazynowej i przechowaniu towarów. Podejmuje cały szereg dalszych czynności, a mianowicie przygotowuje towary do transportu, organizuje transport tych towarów, a także wykonuje czynności agenta celnego. Skoro zatem zakres świadczeń składających się na "kompleksową usługę logistyczną" nie odpowiada, a w zasadzie zasadniczo wykracza poza treść każdej z usług wymienionych w art. 19 ust. 13 pkt 4 u.p.t.u., to szczególnie moment powstania obowiązku podatkowego, uregulowany w tym przepisie nie mógł mieć w sprawie zastosowania.

Źródło: wyrok NSA z dnia 22 listopada 2012 r., sygn. akt I FSK 49/12

[Powrót](#)

Teza:

W przypadku, jeżeli pomiędzy podmiotami istnieje stosunek prawny, na podstawie którego nabywca dokonuje zakupów u dostawcy, uzyskując premię nie tylko za określoną przez dostawcę wysokość obrotów, lecz także za realizację przez nabywcę na rzecz dostawcy innych czynności (np. marketingowych, serwisowych, szkoleniowych), wówczas mamy do czynienia ze świadczeniem przez nabywcę na rzecz dostawcy odrębnej usługi, wynagradzanej przez dostawcę stosowną premią pieniężną, która powinna być opodatkowana podatkiem od towarów i usług.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatnik wskazał, że w umowie lojalnościowej z kontrahentem ustalili, że będzie otrzymywał bonus pieniężny w przypadkach, gdy podatnik wygeneruje określony poziom obrotu na towarach kontrahenta oraz gdy prawidłowo przeprowadzi okolicznościowe akcje związane z montażem i właściwą ekspozycją materiałów reklamowych kontrahenta, zatowarowanie w produkty akcji reklamowej oraz dystrybucję gazetek reklamowych. W tym stanie faktycznym podatnik zapytał, czy udzielenie wynagrodzenia za wykonanie określonego obrotu (premia od obrotu) jest traktowane jako usługa w rozumieniu u.p.t.u.1 i podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług ze stawką podstawową. W ocenie podatnika powyższe czynności nie stanowią usług i nie podlegają VAT.

Minister Finansów uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Stwierdził, że w stanie faktycznym opisanym przez stronę premia pieniężna jest ściśle uzależniona od określonego zachowania się nabywcy w stosunku do sprzedawcy, a zachowanie strony w tym wypadku stanowi świadczenie usługi za wynagrodzeniem na rzecz sprzedającego. Jako zapłatę za wykonaną usługę podatnik otrzymuje bonus w postaci premii pieniężnej, dlatego zdaniem organu jego zachowanie polegające na osiągnięciu określonego w umowie obrotu, należy uznać za świadczenie usług zgodnie z art. 8 ust. 1 u.p.t.u.

WSA w Warszawie uchylił zaskarżoną interpretację. Wyrok ten nie znalazł jednakże akceptacji NSA, który wyjaśnił, że w opisanym stanie faktycznym premia ma być wypłacana podatnikowi nie tylko za osiągnięcie określonego poziomu obrotów, lecz także za przeprowadzenia głównych akcji okolicznościowych poprzez montaż i właściwą ekspozycję materiałów reklamowych, respektowanie polityki cenowej i wydawanie określonej ilości gazetek reklamowych. Cele powyższe określają zatem wymagania, które powinien spełnić wnioskodawca jako sprzedający towar stanowiący przedmiot dostawy przez kontrahenta. W istocie premia wypłacana jest więc wnioskodawcy za wykonanie określonych czynności, za określone zachowanie wnioskodawcy, które spełnia definicję odpłatnego świadczenia usług z art. 8 ust. 1 u.p.t.u. i podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach. NSA uznał, że w przypadku, jeżeli pomiędzy podmiotami istnieje stosunek prawny, na podstawie którego nabywca dokonuje zakupów u dostawcy, uzyskując premię nie tylko za określoną przez dostawcę wysokość obrotów, lecz także za realizację przez nabywcę na rzecz dostawcy innych czynności (np. marketingowych, serwisowych, szkoleniowych), wówczas mamy do czynienia ze świadczeniem przez nabywcę na rzecz dostawcy odrębnej usługi, wynagradzanej przez dostawcę stosowną premią pieniężną, która powinna być opodatkowana podatkiem od towarów i usług.

Źródło: wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I FSK 273/12

[Powrót](#)

Nie każda premia koryguje obrót.

Przy aporcie podstawą opodatkowania jest wartość rynkowa.

Teza:

W przypadku wniesienia do spółki rzeczy ruchomej w formie wkładu niepieniężnego, podstawą opodatkowania aportu – stosownie do art. 29 ust. 9 u.p.t.u. - będzie wartość rynkowa rzeczy pomniejszona o kwotę należnego VAT.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatek wskazał, że planuje podwyższenie kapitału zakładowego. Tytułem pokrycia podwyższonego kapitału zakładowego wniesiony zostanie aport w postaci urządzenia USG o określonej wartości. Kwota należna z tytułu wniesienia aportu stanowić będzie wartość całego wkładu. Wartość całego wkładu rozumiana jest jako suma wartości wnoszonego aportu i kwoty należnego podatku od towarów i usług z tytułu dokonania omawianej transakcji. Podmiot wnoszący aport wystawi z tego tytułu fakturę VAT, a podstawą opodatkowania będzie wartość urządzenia powiększona o należny podatek od towarów i usług. W tym stanie faktycznym zadano pytanie, czy podstawą opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności wniesienia aportu będzie zgodnie z art. 29 ust. 1 u.p.t.u.1 kwota należna z tytułu wniesienia aportu (stanowiąca równowartość świadczenia należnego od wnioskodawcy), pomniejszona o kwotę należnego podatku. Zdaniem spółki wartości otrzymanego w drodze aportu urządzenia USG odpowiadać będzie całkowita wartość ekonomiczna udziałów w spółce wnioskodawcy przekazana wnoszącemu aport. Wartość całego wkładu rozumiana jest jako suma wartości wnoszonego aportem aktywa i kwoty należnego podatku od towarów i usług z tytułu dokonania omawianej transakcji. Podstawę opodatkowania będzie zatem stanowił obrót (kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku) zgodnie z art. 29 ust. 1 u.p.t.u. Kwota należna obejmować więc będzie całość świadczenia należnego od nabywcy. Podstawą opodatkowania podatkiem od towarów i usług dla transakcji wniesienia wkładu niepieniężnego będzie wartość wniesionego wkładu ("cena wnoszonego aportu"), pomniejszona o kwotę podatku.

Minister Finansów uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. W ocenie organu stosownie do art. 29 ust. 9 u.p.t.u. podstawą opodatkowania w przypadku wniesienia tytułem aportu niepieniężnego w postaci urządzenia USG do spółki z o.o. będzie jego wartość rynkowa pomniejszona o kwotę podatku, bowiem przepis ten dotyczy sytuacji, gdy cena aportu nie jest określona. Wartość rynkowa przedmiotu wkładu stanowić będzie wartość brutto wraz z podatkiem, natomiast podstawą opodatkowania stanowić będzie wartość netto tj. wartość brutto pomniejszona o VAT.

WSA w Krakowie oraz NSA podzieliły pogląd zaprezentowany przez Ministra Finansów. NSA wskazał, że w sprawie sporne jest, czy w przypadku wniesienia do spółki wkładu niepieniężnego w związku z powiększeniem kapitału zakładowego występuje kwota należna w rozumieniu art. 29 ust. 1 u.p.t.u. wobec otrzymania w zamian udziałów w nominalnej wartości, a więc czy wartość udziałów stanowi cenę (kwotę należną), o jakiej mowa w tym przepisie. W powyższym zakresie zauważono, że w przepisach k.s.h. pojęcie udziału występuje w różnym znaczeniu. Może on być odnoszony do kapitału zakładowego oraz wkładów. Odróżnia się wartość nominalną udziałów, wartość bilansową, wartość rynkową. W art. 266 § 3 k.s.h. posługuje się też pojęciem wartości rzeczywistej udziałów. Objęcie udziałów co jest istotne nie następuje w następstwie wnoszonych do spółki wkładów, lecz jest to czynność samoistna, poprzedzająca wniesienie wkładów lub jednoczesna z tym faktem. Udziały obejmowane są w akcie założycielskim spółki lub w odrębnym akcie w związku z podwyższeniem kapitału zakładowego. Z posiadaniem udziałów wiążą się określone prawa i obowiązki w spółce: prawo głosu, prawo do dywidendy, prawo do uczestnictwa w podziale kwoty likwidacyjnej, obejmujące prawa korporacyjne i majątkowe. Skoro zatem objęcie udziałów nie jest następstwem wnoszonych do spółki wkładów, a z udziałem wiążą się określone prawa zarówno korporacyjne, jak i majątkowe, to w przypadku wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie udziałów nie można mówić, że ceną jest wartość nominalna tych udziałów, a tym samym, że wartość nominalna udziałów stanowi cenę w rozumieniu art. 29 ust. 1 u.p.t.u.

Warto zwrócić uwagę, że odmienne stanowisko do powyższego zostało wyrażone przez NSA w wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 roku, sygn. akt I FSK 1405/11, gdzie stwierdzono, iż w przypadku wniesienia aportu do spółki kapitałowej każdorazowo podstawą opodatkowania, określoną w myśl art. 29 ust. 1 u.p.t.u., będzie wartość nominalna objętych w zamian udziałów. Jak zatem widać omawianego zagadnienia nie można traktować jako rozstrzygniętego w orzecznictwie sądownoadministracyjnym.

Źródło: wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I FSK 211/12

[Powrót](#)

Teza:

Już samo oznaczenie dokumentu słowami „faktura pro-forma” wyklucza stosowanie wobec niego przepisów ustawy o VAT.

Stan faktyczny:

Kwestią budzącą w ostatnim czasie kontrowersje były konsekwencje podatkowe w związku z wystawieniem faktury pro-forma. Należy zauważyć, że faktura pro-forma jest dokumentem wystawianym przez podatników, co do zasady, przed dokonaniem transakcji, np. w celu określenia jej ceny lub potwierdzenia akceptacji oferty. Problematyka funkcjonowania tego rodzaju faktur w obrocie gospodarczym nie została uregulowana przez ustawodawcę (przepisy podatkowe nie definiują w ogóle takiego dokumentu).

W związku z powyższym pojawiła się wątpliwość, czy dokument „faktura pro-forma”, który w praktyce spełnia wymogi zawarte w § 5 rozporządzenia fakturowego, może być potraktowany jako faktura w rozumieniu ustawy o VAT, w konsekwencji czy w związku z jego wystawieniem powstanie obowiązek zapłaty podatku VAT wynikający z art. 108 ustawy o VAT (tzw. obowiązek odprowadzenia VAT od tzw. faktur pustych). Po nowelizacji przepisów pojawiły się stanowiska wskazujące, że wystawienie faktury

Wystawienie faktury pro forma a obowiązek podatkowy w VAT.

proforma może wiązać się z koniecznością odprowadzenia wykazanego na niej VAT należnego.

Wątpliwości interpretacyjne zostały rozwiane w kwietniu 2013 r., gdy na stronie internetowej Ministerstwa Finansów opublikowano wyjaśnienia dotyczące faktur pro-forma. Zdaniem Ministerstwa oznaczenie dokumentu słowami „faktura pro-forma” wyklucza stosowanie wobec niego przepisów ustawy o VAT.

Zatem wystawienie ww. dokumentu nie rodzi obowiązku zapłaty wskazanego w dokumencie podatku ani nie

daje podstawy do odliczenia podatku VAT. Jak wskazało Ministerstwo: „wyraźne oznaczenie tego dokumentu wyrazami pro-forma powoduje, że nie można przypisać mu waloru faktury w rozumieniu przepisów o VAT, gdyż podmiot wystawiający taki dokument jednoznacznie wskazuje, że nie jest to faktura”.

W Wyjaśnieniu podkreślono jednocześnie, że wystawienie faktury pro-forma nie zwalnia podatnika od obowiązku wystawienia właściwej faktury z tytułu dokonania danej transakcji.

Źródło: komunikat z wyjaśnieniami zamieszczony na stronie www.finanse.mf.gov.pl.

[Powrót](#)

Czasowe użycie auta do celów demonstracyjnych nie pozbawia prawa do odliczenia.

Teza:

Nie ma podstaw do ograniczenia prawa do odliczenia VAT w stosunku do pojazdów, które czasowo są przeznaczone do celów demonstracyjnych.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie spółka odsprzedaje samochody osobowe i odlicza 100 proc. VAT naliczonego przy nabyciu pojazdów. Niektóre z nich używane są jednak w okresie nie dłuższym niż rok (licząc od daty rejestracji) do celów demonstracyjnych bądź jako samochody służbowe. W każdym jednak przypadku dalej traktowane są jako towar handlowy.

Zdaniem spółki tak długo jak pojazdy wykazywane są w ewidencji jako towary handlowe, przysługuje jej prawo do odliczenia 100 proc. VAT naliczonego. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że pełnią one funkcje demonstracyjne, czy też są wykorzystywane do innych celów, jeżeli podstawowym celem ich nabycia jest dalsza odsprzedaż. Odmienne sytuacja prezentuje się, gdy pojazd stanowi własność spółki dłużej niż rok, a spółka podejmuje decyzję o zmianie kwalifikacji danego pojazdu z towaru handlowego na pojazd służący działalności gospodarczej spółki. W takiej sytuacji zasadne jest zaliczenie go do środków trwałych.

Według spółki dopiero utrata przez samochód osobowy statusu towaru handlowego i zaliczenie go do środków trwałych, a tym samym rozpoczęcie wykorzystywania go do prowadzenia działalności, powoduje konieczność zastosowania ograniczonego prawa do odliczenia podatku naliczonego. Skoro nastąpi zmiana przeznaczenia pojazdu, to niezbędna będzie korekta zmniejszająca kwotę odliczonego przez spółkę podatku naliczonego, która winna nastąpić dopiero w rozliczeniu za miesiąc, w którym będzie podjęta taka decyzja.

Fiskus uznał to stanowisko za nieprawidłowe. W ocenie fiskusa sam fakt prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu samochodami, nie jest wystarczającą przesłanką, pozwalającą na odliczenie pełnej kwoty podatku naliczonego z tytułu nabycia tych samochodów i pojazdów. Do nabycia takiego uprawnienia konieczne jest równoczesne przeznaczenie danego, konkretnego samochodu do odsprzedaży. A jeżeli konkretne pojazdy zostały nabyte w charakterze samochodów demonstracyjnych, to z tytułu ich nabycia podatnikowi nie przysługuje prawo do pełnego odliczenia podatku. Odsprzedaż tych samochodów nie jest bowiem ich podstawowym przeznaczeniem. Ich ewentualna późniejsza sprzedaż jest kwestią wtórną i nie ma wpływu na zmianę wysokości odliczenia podatku przy ich nabyciu, niezależnie od tego czy będą one sprzedawane przed upływem roku, czy po upływie roku. Spółce przysługuje więc prawo do odliczenia 60 proc. kwoty podatku należnego, nie więcej niż 6 tys. zł.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Zdaniem sądu nie ma podstaw do ograniczenia prawa do odliczenia w stosunku do pojazdów, które czasowo są przeznaczone do celów demonstracyjnych, np. jazd próbnych, zaprezentowania nabywcy. Samochody te przecież nadal będą służyły podatnikowi do podstawowej jego działalności jaką jest odsprzedaż samochodów. Tylko względem koniecznych działań marketingowych, typowych w handlu nie zostają od razu sprzedane, lecz przez krótki okres czasu służą do celów demonstracyjnych. Oczywistym jest, że ewentualny nabywca samochodów chce pojazd zobaczyć, obejrzeć, przejechać się nim. Jedynie wymogi prawa o ruchu drogowym sprawiają, że taki pojazd należy zarejestrować i ubezpieczyć. To jednak nie zmienia tego, że podatnik nabywa ten pojazd celem odsprzedaży a w chwili obecnej wykorzystuje go celem zwiększenia sprzedaży pojazdów. Takie działania podejmują również przedsiębiorcy sprzedający inne dobra trwałego użytku. Sprzęt RTV jest podłączony i działa w salonach sprzedaży. Ubrania są na wystawie, a czasami wykorzystywane w trakcie pokazów, zwiększających sprzedaż. Takie przykłady można mnożyć. Wynikają one z realiów rynkowych, ostrej konkurencji wśród sprzedawców i coraz większej świadomości swoich praw ze strony konsumentów. Tym samym podatnikowi w razie zakupu samochodów demonstracyjnych przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego w całości.

Źródło: Wyrok NSA z 17 stycznia 2013 r., I FSK 317/12

[Powrót](#)

Teza:

Skutków zaniechania wydania pisemnej interpretacji nie można przerzucać na wnioskodawcę, zasłaniając się odmiennością stanu faktycznego zrekonstruowanego w toku postępowania wymiarowego.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie podatnik wystąpił do organu podatkowego o udzielenie pisemnej interpretacji, co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego. Z uwagi na uchybienia proceduralne organu, interpretacja nie została wydana w terminie. Tym samym, organ podatkowy związany był stanowiskiem podatnika wyrażonym we wniosku o udzielenie interpretacji podatkowej. W oparciu o milczącą interpretację podatnik złożył więc korektę zeznania podatkowego i wystąpił do organu podatkowego z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty.

Organ podatkowy wszczął jednak wobec podatnika postępowanie podatkowe w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego, w trakcie którego ustalił stan faktyczny sprawy, a następnie określił podatnikowi wysokość zobowiązania w podatku dochodowym oraz odmówił stwierdzenia nadpłaty. Organ, argumentując swoją decyzję, przyznał co prawda, że stanowisko wyrażone przez podatnika we wniosku ma moc wiążącą dla organu podatkowego, niemniej jednak tylko względem przedstawionego w nim stanu faktycznego. Z ustaleń organu wynika natomiast, że stan faktyczny sprawy różni się od tego, który został przedstawiony we wniosku.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Zdaniem sądu, zaprezentowany we wniosku o wydanie interpretacji opis stanu faktycznego jest całkowicie przejrzysty i zrozumiały. Według sądu zaistnienie jednak jakichkolwiek wątpliwości, co do obrazu stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego powinno skutkować zwróceniem się do wnioskodawcy o sprecyzowanie bądź uzupełnienie jego wypowiedzi w celu poprawnego wywiązania się z obowiązku udzielenia interpretacji. Niedopuszczalne jest w związku z tym przyjęcie najpierw, że wnioskodawca jasno wskazał stan faktyczny, z którym łączy się jego pytanie, a następnie doszukiwanie się różnic pomiędzy tym stanem i stanem ustalonym w toku postępowania wymiarowego.

Sąd zauważył, że w obrocie prawnym pozostawała "milcząca interpretacja", co oznacza, że podatnik korzystał z ochrony przewidzianej przepisem art. 14o Ordynacji podatkowej (wydano interpretację stwierdzającą prawidłowość stanowiska w pełnym zakresie). Nie ma też żadnych wątpliwości co do tego, że skutków zaniechania wydania pisemnej interpretacji nie można przerzucać na podatnika zasłaniając się odmiennością stanu faktycznego zrekonstruowanego w toku postępowania wymiarowego.

Jeżeli zatem organ podatkowy nie wydał interpretacji na żądanie podatnika to mające miejsce później postępowanie podatkowe nie może odnosić się do zgodności tego stanu z tym zadeklarowanym w zapytaniu o interpretację.

Źródło: Wyrok NSA z 18 kwietnia 2013 r., II FSK 1714/11

Organ podatkowy nie może podważać stanu faktycznego z interpretacji.

[Powrót](#)

Nowe ustawowe terminy zapłaty.

Od niedzieli 28 kwietnia 2013 r. obowiązuje ustawa, której celem jest zdyscyplinowanie przedsiębiorców do szybszego regulowania należności. Ma to zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych.

Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. poz. 403) wprowadza zasadę, że termin zapłaty w transakcjach handlowych nie powinien przekraczać 60 dni kalendarzowych. Ustalenie dłuższego terminu możliwe ma być tylko wtedy, gdy nie będzie się to sprzeciwiało społeczno-gospodarczemu celowi umowy i zasadom współzycia społecznego oraz będzie obiektywnie uzasadnione (np. ze względu na właściwość towaru lub usługi). Gdy przesłanki te nie zajdą, ustalenie terminu dłuższego niż 60 dni zostanie potraktowane jako opóźnienie w zapłacie.

Szczególne przepisy regulują stosunki pomiędzy przedsiębiorcami a podmiotami publicznymi. Zasadą będzie, że w takich przypadkach - jeżeli organ publiczny występuje w charakterze dłużnika - termin zapłaty nie będzie przekraczał 30 dni od dnia otrzymania faktury lub rachunku. Wydłużony będzie mógł być jedynie, gdy będzie to uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami danej umowy.

Ustawa zmienia również przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Stanowi, że jeżeli przedsiębiorca spóźni się z zapłatą, wydany przeciwko niemu nakaz zapłaty obejmie także koszty odzyskiwania należności. Ma to złagodzić skutki zwłoki dłużnika, która zwykle przysparza wierzycielowi dodatkowych kosztów. Według nowych przepisów od dnia nabycia przez wierzyciela uprawnienia do odsetek za opóźnienie przysługiwać mu będzie bez wezwania równowartość kwoty 40 euro lub - w przypadku, gdy koszty odzyskiwania należności z tytułu transakcji handlowej przekroczą tę kwotę - wierzycielowi przysługiwać będzie zwrot wszystkich tych kosztów. Swoich roszczeń wierzyciel będzie mógł dochodzić w postępowaniu nakazowym na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności.

Źródło: Dziennik Ustaw

[Powrót](#)

Kalendarium podatkowe na maj.

6 maja

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy opłacana przez jednostki budżetowe i samorządowe zakłady budżetowe;

7 maja

- podatek w formie karty podatkowej;
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych pobranego od wypłaconych w poprzednim miesiącu dochodów z tytułu udziału w zyskach;
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego od podatników podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- informacja o wysokości pobranego podatku dochodowego od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-7);

10 maja

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy od osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- deklaracja INTRASTAT;

15 maja

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od płatników niebędących jednostkami budżetowymi, samorządowymi zakładami budżetowymi, ani osobami fizycznymi opłacającymi składkę wyłącznie za siebie;
- zaliczka na podatek od nieruchomości i podatek leśny od osób prawnych i jednostek niemających osobowości prawnej;
- rata podatku od nieruchomości, podatku leśnego i rolnego (dot. osób fizycznych);
- rata podatku rolnego (dot. osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej);
- informacja podsumowująca VAT-UE (papierowa);

20 maja

- zaliczka na podatek dochodowy od pracowników zatrudnionych na umowę o pracę oraz z tytułu umów zlecenia i o dzieło;
- ryczałty ustawowe w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (np. od dywidendy);
- zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej oraz z umów najmu i dzierżawy;
- zaliczka na liniowy podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej;
- zaliczka na podatek dochodowy od dochodów zagranicznych (ze stosunku pracy oraz z emerytur i rent) oraz innych dochodów uzyskiwanych bez pośrednictwa płatnika;
- zaliczka na podatek dochodowy od osób prawnych;
- zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów osób fizycznych - podatnicy opodatkowani ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, którzy wybrali miesięczny sposób opłacania ryczałtu;
- składka na PFRON;

27 maja

- VAT (VAT-7, VAT-7K, VAT-8, VAT-12);
- informacja podsumowująca VAT-UE (elektroniczna);
- podatek akcyzowy (AKC-4);

28 maja

- wpłata z zysku od przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa (zaliczki miesięczne lub kwartalne);

31 maja

- wpłata na rachunek bankowy ZFŚS kwoty stanowiącej równowartość 75% naliczonych odpisów na ten Fundusz;
- wpłata VAT od wewnątrzspółnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11);
- upływa termin złożenia wniosku Wn-U-G przez rencistów prowadzących działalność gospodarczą za kwiecień 2013 r.

Nasze usługi.

Obsługa rachunkowo – podatkowa

- prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z regulacjami ustawy o rachunkowości oraz Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF),
- ustalanie zobowiązań względem organów budżetowych oraz sporządzanie deklaracji podatkowych, sporządzanie sprawozdań finansowych zgodnie z regulacjami ustawy o rachunkowości, MSSF oraz z uwzględnieniem wymogów Komisji Papierów Wartościowych, jak również dla celów statystycznych,
- doradztwo w zakresie rachunkowości, w tym opracowania z zakresu polityki rachunkowości i zakładowego planu kont,
- obsługa organów kontrolnych oraz audytorów przeprowadzających przegląd i badanie sprawozdań finansowych.

Obsługa kadrowo – płacowa

- kalkulacja wynagrodzeń pracowników, zleceniobiorców, członków zarządów i rad nadzorczych łącznie z realizacją przelewów bankowych,
- administracja dokumentacją kadrową pracowników,
- zgłoszenia rejestracyjne,
- przygotowywanie deklaracji podatkowych, sprawozdań statystycznych, informacji o wynagrodzeniach oraz innych zaświadczeń.

Sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych

- sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych wg MSSF, ustawy o rachunkowości oraz z uwzględnieniem wymogów Komisji Papierów Wartościowych przy zastosowaniu aplikacji Oracle Hyperion Financial Management,
- wsparcie w przygotowaniu skonsolidowanych sprawozdań finansowych łącznie z dokumentacją konsolidacyjną,
- sporządzanie pakietów konsolidacyjnych zgodnie z zasadami rachunkowości określonymi przez jednostkę dominującą,
- współpraca z audytorem przeprowadzającym przegląd i badanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

Usługi controllingowe

prowadzenie rachunkowości dla celów zarządczych poprzez:

- raporty zarządcze, analizę finansową,
- analizę efektywności inwestycji,
- biznes plany i plany strategiczne, wieloletnie prognozy,
- współudział przy tworzeniu budżetów, kontrolę i analizę wykonania budżetów.

Usługi finansowe

- współpraca z bankami w zakresie: obsługi rachunków bankowych, systemów bankowości elektronicznej, oraz obsługi linii kredytowych i gwarancji bankowych oraz ich zabezpieczeń,
- zarządzanie płynnością finansową w zakresie: inwestowania nadwyżek finansowych, pozyskiwania finansowania, wdrażania struktur typu cash pool,
- obrót walutowy oraz zarządzanie ryzykiem walutowym,
- optymalizacja kosztu finansowania,
- poszukiwanie ofert na wszelkie produkty finansowe, negocjowanie warunków technicznych i finansowych oraz ich wdrażanie.

Usługi prawne

- przygotowywanie dokumentów prawnych, a w szczególności umów, porozumień, opinii, informacji, korespondencji wymagającej opracowania pod względem prawnym, udzielanie konsultacji pisemnych i ustnych,
- przygotowywanie dokumentów wewnętrznych, obsługa organów korporacyjnych,
- udział w negocjacjach związanych z prowadzoną działalnością,
- reprezentowanie przed sądami, organami administracyjnymi, egzekucyjnymi, osobami fizycznymi i prawnymi oraz innymi podmiotami, inne czynności w zakresie realizacji stałej lub doraźnej pomocy prawnej.

Redakcja:

Business Support Solution S.A.

ul. Pojezierska 90A

91-341 Łódź

e-mail: taxnews@poczta.bssCE.com

Tel: +48 (42) 200 7000

[Powrót](#)

Powyższa wiadomość nie jest informacją handlową, wysłana jest wyłącznie do prenumeratorów. Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywać Newslettera, prosimy o odesłanie pustego listu za pomocą poniższego przycisku „Rezygnacja z newslettera”.

Niniejszy newsletter jest dystrybuowany na podstawie załączonego na stronie www.bssCE.com Regulaminu, w przypadku braku akceptacji treści regulaminu istnieje możliwość rezygnacji z newslettera.

Rezygnacja z newslettera